

AJUDANT A VIURE

Bategem el fill?

A l'hora de celebrar un Bateig seria bo pensar el que escriu sant Joan: «a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu» (Jn 1,12). És com un segon naixement que es realitza i es resumeix en el signe sacramental del Baptisme i el qui el rep hauria de viure tenint molt en compte aquesta destinació seva de fill de Déu. De fet, Jesús diu que cal néixer de dalt (cfr Jn 3.1-8). Cada batejat hauria de repetir-se moltes vegades en la seva vida: converteix-te en el que ets, fill de Déu, i viu a l'alçada que et pertoca.

De fet, del Baptisme se'n deriva un model particular de societat, la de germans. I això vol dir reconèixer-nos com a tals a partir de la consciència humil però profunda de ser fills de l'únic Pare del

cel. Els cristians estem cridats i capacitats, per la gràcia rebuda en el Baptisme, per a ser com el llevat d'una nova humanitat solidària, pacífica i plena d'esperança.

És clar que tot això demana que els batejats siguin educats en la fe de l'Església perquè no quedi infecund el

que Déu els concedeix, i tenim la responsabilitat de puntualitzar que la tasca més important en el Baptisme dels infants la tenen els seus PARES: en decidir el Baptisme del seu fill/a, haurien de preveure un temps suficient per a preparar-se de manera adequada (espiritual i catequèticament), per a poder intervenir en la celebració participant-hi de manera activa i assumir, davant Déu i l'Església, els compromisos que deriven de la seva fe i de la seva missió educativa. I també els qui fan de Padrins, que són com una ampliació de la família dels que reben el Baptisme: es comprometen a col·laborar amb els pares perquè aquell/lla que apadrinen arribi a professar personalment la seva fe algun dia i l'expressi en la realitat de la seva vida. Com podran assegurar això si ells mateixos no tenen molt clara la fe i la vida cristiana?

Normalment, el Baptisme s'ha de celebrar en la pròpia església parroquial, perquè es manifesti més clarament com a «sagrament de la fe de l'Església i de la incorporació al Poble de Déu», que es fa present i visible en la comunitat parroquial.

És a dir: aquests infants (i les seves famílies) tenen dret a ser acollits, estimats i acompanyats (ajudats) per la comunitat cristiana, la qual no tan sols ha d'oferir-los els seus serveis catequètics per al seu creixement posterior, sinó la seva amorosa presència ja des del primer moment. La comunitat parroquial té un paper important en la vida dels qui es bategen: abans, durant i després de la celebració. En realitat el que tots volem és fer les coses el millor possible.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

► Un any més el monestir de Poblet organitza el curs d'icones, dirigit pel professor senyor Juan Echenique, que tindrà lloc els dies 5 al 13 d'agost de 2010. Per a més informacions i inscripcions, adreceu-vos a: poblet.tallerdicones@gmail.com a l'atenció de fra Antoni Benet, indicant que es tracta del curs d'icones, o bé per correu normal a: 43448 Abadia de Poblet, indicant també el mateix.

Palestina: Pasqua cada dia

Els bons contactes que joves cristians lleidatans mantenen amb joves catòlics palestins han permès a alguns d'ells passar la Setmana Santa d'enguany en la comunitat catòlica de Taybeh. Recordem que una primera acció en favor d'aquest poble cristià palestí era la venda de llànties fabricades allí; així es vol afavorir uns guanyos en una economia molt empobrida. Llànties, per cert, que encara estan a la venda a la Delegació diocesana de joves, a La Mariana. Publiquem un testimoni d'en Joan Escolà:

Aquesta setmana celebrem la mort i resurrecció de Jesús amb l'esperança que el poble palestí que avui pateix un sofriment de creu algun dia ressuscitarà» ens deia l'abuna (mossèn) Manuel.

A vegades se'ns fa difícil expressar amb paraules allò viscut però jo diria que la terra on hem passat aquests dies sants, tot i estar assolada per les injustícies, derivades d'un conflicte que mai ha escollit però que ha esdevingut una rutina, es lleva cada matí amb un sol de resurrecció que inunda amb els seus rajos totes les cases.

Els darrers dies de Jesús ens porten a la denúncia d'una situació caduca que cal renovar amb una nova aliança feta entre persones i regida pels designis de l'amor, ens porta a ser conseqüents amb les nostres conviccions fins la més crua de les conseqüències, a parar l'altra galta quan es tracta de violència alienant de la nostra humanitat, ens porta al sofriment solidari però no gratuït, a fer de Déu el quotidià i a viure des de la fe, i a vegades amb incomprensió, els miracles que tenen lloc a les nostres vides. I això és precisament el que

marca el caminar de la comunitat cristiana de Taybeh amb qui hem tingut el privilegi de compartir aquests dies. Jesús visqué i morí a Palestina però el sepulcre encara és buit i Ell és viu en nosaltres, omplint-nos d'un Esperit que es contagia més enllà dels murs que el temor i l'odi ens han fet aixecar.

Ara és temps de pair aquest gruix de vivències i traslladar aquest testimoni a les nostres comunitats. La vida dels joves que hem conegut pot llegir-se com un Evangeli viu, un cinquè Evangeli que no exclou a ningú i amb el qual tota la humanitat està estretament compromesa.

Amb l'ànim d'estrènyer llaços de fraternitat i d'exportar aquesta experiència, malgrat les dificultats infringides pel setge al qual està sotmès el poble palestí, naix el Projecte Taybeh que posa rumb cap al seu pròxim objectiu: aconseguir els mitjans necessaris per poder compartir amb joves palestins el pelegrinatge, organitzat pel SIJ, a Santiago de Compostel·la. Elles i ells han pres la decisió i per fer-ho possible comptem amb la vostra participació i col·laboració. Gràcies!

Joan Escolà

Donatius al número de compte: 2100 3200 99 2201150353. Indicar «Projecte Taybeh» al concepte d'ingrés.

► Diumenge 16 de maig serà en l'Església catòlica la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, amb el lema «Els nous mitjans al servei de la Paraula».

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Lavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'eleger uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau».

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres dissenys, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

»Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme a la tradición de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre la controversia.

Los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron entonces elegir algunos de ellos y mandarlos a Antioquía con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabá y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y les entregaron esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquía, Siria y Cilicia convertidos del paganismo.

»Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo. En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

»Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo. En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me transportó en éxtasis a un monte altísimo, y me enseñó la ciudad santa, Jerusalén, que bajaba del cielo, enviada por Dios, trayendo la gloria de Dios. Brillaba como una piedra preciosa, como jaspe traslúcido. Tenía una muralla grande y alta y doce puertas custodiadas por doce ángeles, con doce nombres grabados: los nombres de las tribus de Israel.

A oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, y a occidente tres puertas. La muralla tenía doce basamentos que llevaban doce nombres: los nombres de los apóstoles del Cordero. Santuario no vi ninguno, porque es su santuario el Señor Dios todopoderoso y el Cordero. La ciudad no necesita sol ni luna que la alumbre, porque la gloria de Dios la ilumina y su lámpara es el Cordero.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

»La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no tiemble vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: «Me voy y vuelvo a vuestro lado». Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es más que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda sigáis creyendo.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Maria i els Apòstols. Obra de Jaume Serra. MNAC, Barcelona

COMENTARI

L'Esperit guia l'Església

Dels seus inicis fins a la nostra època, l'Església ha viscut moments d'incertesa, dificultat i tribulació. La primera lectura, treta dels Fets dels apòstols, recull les actes del primer concili ecumènic, el concili de Jerusalem, convocat per a resoldre una qüestió delicada que creava tensió i divisió entre els primers cristians: l'acollida dels pagans en les comunitats cristianes. Es podien acollir directament o calia que passessin per una mena de pre-conversió al judaisme? El document ofereix una autèntica lliçó de pastoral per a l'Església dels inicis i vàlida també per a l'Església actual.

L'Església necessita vitalitat, no fos cas que es torni nostàlgica del passat i es tanqui a tot allò que significa renovació i progrés. L'Església necessita fidelitat, no fos cas que perdés de vista la seva missió primera i principal d'anunciar l'Evangelí a tots els pobles. L'Església necessita paciència, no fos cas que es deixés portar pel neguit, la pressa o la urgència de trobar solucions ràpides. L'Església necessita el do de la profecia, no fos cas que es trobés davant dels signes del temps sense poder comprendre'ls ni donar respostes adequades. L'Església necessita tolerància i capacitat de diàleg, no fos cas que es decantés cap a posicions integralistes que l'allunyen de la

frescor de l'Evangelí. L'Església necessita esperança, no fos cas que es trobés sense força i energia per a superar dubtes i incerteses. Però, per damunt de tot, l'Església necessita la fe en l'Esperit Sant, el Defensor; necessita creure en la seva presència portadora de vida, ensenyament, consol i pau.

L'Evangelí d'avui ens recorda que Déu ja «viu en nosaltres» mitjançant el seu Esperit, un Esperit que no es cansa de treballar perquè la presència de la Paraula del Crist enmig nostre sigui cada dia més viva i eficaç. No li posem entrebancs. Facilitem-li la feina. Ajudem-lo!

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a □ **dimarts**: Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11 □ **Dimecres**: Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15 □ **dijous**: Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20 □ **divendres**: Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17 □ **dissabte**: Jm 5,7-8.11.16-17 / Sl 1 / Jn 15,1-7 □ **diumenge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Jn 16,23b-28.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La unitat del do de Déu: fe, esperança i amor

És admirable que, des del començ del cristianisme, hom hagi associat les tres *virtuts teològals*: la fe, l'esperança i l'amor (caritat, que és l'amor d'amistat).

És admirable que les actituds més fondes del creient siguin finalitzades de forma immediata per Déu (en el benentès que l'esperança en Déu no elimina les esperances humanes: les *petites esperances*, de l'encíclica *Spe salvi* de Benet XVI. I que l'amor posat en Déu tampoc no elimina, al contrari, íntegra, l'amor i l'entrega al proïsme, imatge de Déu.)

És admirable que Déu sigui el qui *atreu* l'home (cf. *Jn* 6.44). L'atreu a creure, el mou a esperar contra tota desesperança i l'inspira a estimar amb el cor i amb les obres contra tot bloqueig i ressentiment:

a) Déu ens atreu a *la fe* com a obertura del cor i com a capgirament de la raó, encara que un cop fet el salt amb dis-

continuitat amb el que la raó demanava, es retroba una altra vegada ella mateixa en una nova fase: la de la raó il·luminada per la fe.

b) Déu ens atreu per *l'esperança*, perquè ens fa pressentir el nou horitzó vers el qual caminem. Déu, tot atraient-nos i donant-nos la força per travessar el desert, uneix el nostre desig amb una possibilitat que ve del Senyor i que està per sobre de les expectatives i de les forces de l'ésser humà.

c) Déu ens atreu per l'amor, «amb llaços d'amor», com diu Osees. Perquè l'amor veritable, en definitiva, és la suprema veritat de la vida, en posar de manifest la confluència entre allò que ve de Déu —ja que «l'amor ve de Déu» (*1Jn* 4,7)—, i el millor que pot donar la criatura humana, com és l'entrega a l'altre.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

ENTREVISTA

► PASCUAL CEBOLLADA

Espiritualitat ignasiana

Del 6 a l'11 d'abril es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat Cova Sant Ignasi de Manresa, amb el desig de «buscar i trobar Déu en totes les coses», el I Congrés d'Espiritualitat Ignasiana, organitzat per la Conferència de Provincials Jesuïtes d'Europa.

Al Congrés hi van participar destacats experts, que van analitzar la complexitat del continent europeu i, especialment, el paper que té l'espiritualitat en les cultures. El P. Pascual Cebollada, SJ, professor de teologia espiritual a la Facultat de Teologia de la Universitat Pontifícia de Comillas, n'ha estat el coordinador.

Què caracteritza l'espiritualitat ignasiana?

La recerca o el discerniment. És a dir, anar amb els ulls ben oberts per la vida buscant on es troba Déu en la nostra societat i en les nostres cultures, i posant-hi els mitjans per poder-lo cercar o fer-lo present en elles. Això suposa una actitud oberta al misteri de la vida i les persones, i un esforç de lucidesa per captar el que Déu espera de cadascun de nosaltres, alhora que posem en pràctica mesures adequades per realitzar-ho.

Què pot aportar a la societat actual?

Capacitat de contemplació de la realitat, adaptació a situacions canviants, forta inserció social i eclesial, mirada honesta i crítica sobre cadascun de nosaltres per veure on i quan parla Déu i quan ens estem enganyant, ajuda i acompanyament en les decisions importants de la nostra vida, atenció a les necessitats de la societat i propostes pràctiques per millorar-la. L'esperit dels Exercicis Espirituals ajuda a tot això, donant solidesa i profunditat als plantejaments.

Quins han estat els principals reptes que s'han proposat en aquest congrés?

Major col·laboració entre els nostres països europeus —en van estar representats 20—, més cooperació activa en equips internacionals en cada àrea —per exemple, l'acompanyament espiritual i d'Exercicis per Internet o el treball amb joves—, foment de més accions de participació pública a les nostres societats civils, necessitat d'actuar com a *agents multiplicadors* en cada lloc.

Òscar Bardají i Martín

PADRES E HIJOS

Los abuelos tampoco se divorcian de sus nietos

Miles de abuelos lloran la ausencia de sus nietos tanto como la de sus hijos cuando se desencadena una separación. En muchos de estos casos, en los

que estallan graves enfrentamientos en la pareja, a los abuelos se les prohíbe ver a los nietos y sufren en silencio un conflicto que no han buscado, pero que les da de lleno en el corazón. Sinceramente, me repugna que los abuelos se vean convertidos en *víctimas colaterales del divorcio*. Y ellos, obviamente, exigen el derecho de seguir siendo abuelos.

Los abuelos representan un importante apoyo en las delicadas circunstancias de la separación. En España, desde noviembre de 2003, se modifica el Código Civil con una ley mediante la cual los abuelos tienen derecho a un régimen de visitas de sus nietos, incluso si estos están en acogimiento a otra familia o institución, y además la nueva ley prevé que el juez pueda encomendar en primer lugar a los abuelos la tutela de sus nietos cuando sus padres separados no hayan conseguido llegar a un acuerdo sobre quién se hace cargo de los hijos. ¡Qué pena que tenga que ser un magistrado, una persona ajena a la familia y no los propios padres, quien autorice a los abuelos a seguir haciendo lo que nunca debió haberse interrumpido!

Quiero puntualizar que en mi experiencia profesional en numerosos casos de separación, incluso siendo muy traumática y contenciosa, cuando los abuelos han sabido mantenerse al margen de las trifulcas conyugales de sus hijos y han seguido manteniendo el afectuoso contacto con los nietos, luego, en la etapa postseparación, sus hijos (los padres) reconocen su solvencia y les dan luz verde para continuar ejerciendo plenamente de abuelos.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

L'Aplec de l'Esperit a Terrassa (2)

L'Aplec de l'Esperit és una trobada festiva i formativa, d'ampli ressò, en la festa de la Pentecosta, que vol aplegar joves entre 16 i 35 anys, de les diòcesis de Catalunya, les Illes Balears i Andorra.

Va ser iniciada pels Minyons Escoltes l'any 1978 a Ciurana. Allí va començar el procés que va portar a la celebració de l'Aplec de l'any 1982 al santuari del Miracle. Des d'aleshores, la trobada ha passat per Poblet (1985), Lleida (1988), Manresa (1991), Girona (1994), Vilafranca del Penedès (1998), la Seu d'Urgell (2002) i Tarragona (2007).

El desè Aplec de l'Esperit tindrà lloc a la ciutat de Terrassa el dissabte 22 de maig, vigília de Pentecosta. «Amb vosaltres cada dia» és el lema amb el qual la CET (Conferència Episcopal Tarraconense), mitjançant el SIJ (Secretariat Interdiocesà de Joventut) i la Delegació de Pastoral de Joventut de Terrassa convoquen els joves a aquest Aplec. L'Aplec d'aquest any comptarà amb la presència de la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut, que fou una iniciativa de Joan Pau II i que segueix l'itinerari de les celebracions d'aquestes Jornades. Les properes se celebraran a Madrid, agost de 2011, amb participació, en els dies preparatoris, de moltes diòcesis de tot el país.

L'horari de l'Aplec serà de 10.30 a 22.30 h:

- 10.30 h Arribada. Acollida a la Plaça Vella de Terrassa, pel Sr. Bisbe de Terrassa, altres bisbes i les autoritats. Acte inicial. Distribució dels joves en famílies acollidores de Terrassa per compartir un dinar familiar.
- 15.30 h Descoberta i ajuda en espais de voluntariat i participació en espais de pregària.
- 18.30 h Acollida al Parc de Vallparadís.
- 19.00 h Eucaristia al Parc de Vallparadís. Cloenda de l'Aplec.
- 20.30 h Rua fins a la zona esportiva i fi de festa.

Més informació: www.aplecesperit2010.com, o a la Delegació de Joventut de cada bisbat.

Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ)

SANTORAL

9. ✠ Diumenge VI de Pasqua. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. Dilluns. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. Dimarts. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. Dimecres. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. Dijous. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Divendres. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (*Ac* 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Dissabte. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Les-tonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

EN PRIMERA PERSONA

Lourdes Pérez es maestra, madre de familia y catequista.

Lourdes, ¿cómo vives tú el ser catequista?

Aunque como maestra he estado en contacto con niños, la catequesis para mí fue algo nuevo. No es que los niños adquieran conocimientos y conceptos (además de educación) sino abrirlos a sentimientos, es más difícil pero más gratificante.

¿Cuáles son las dificultades que encuentras en esta tarea?

Depende de lo que estés trabajando, unas veces es más fácil que otras. Son conceptos muy abstractos y ya sabemos lo que cuesta entender. Hay que buscarles ejemplos de la vida cotidiana para que

los niños lleguen a interiorizar la información.

¿Qué es lo positivo que te enriquece?

El abrir a los niños un camino para la vida. Cuando haces balance al final de 2.º año con los mismos niños, ves que su comportamiento ha cambiado en cuanto a caridad, solidaridad, respeto (incluso hacia sí mismos), creen más en ti...

¿Consideras, en tu experiencia, que la catequesis actual es muy correcta, o se tendrían que cambiar conceptos, imágenes...?

Tal como la hacemos ahora, me gusta. Hemos introducido nuevos métodos y sobre todo hemos involucrado a los padres, la parte más importante en la vida (interior y exterior) de los niños.

Formació per a un bon servei

El dissabte 17 d'abril un bon nombre de catequistes procedents de 20 parròquies del nostre bisbat, 14 de la ciutat i 6 de pobles diferents, a més a més, d'altres provinents de 5 col·legis de l'Església, ens hem reunit per tenir un matí de formació. Ens ha ajudat en la reflexió Mn. Ramon Prat, primer amb una xerrada i després amb una estona d'aclariments.

Hem tornat a comprovar la importància de fer aquestes trobades pel que ens aporten i ens ajuden a viure aquest servei de la catequesi sentint-nos Església, enviats a anunciar la Bona Nova, amb il·lusió malgrat les dificultats i les absències. Hem aprofundit en la tasca encomanada, som subjectes actius de l'acció pastoral.

La vivència de la Pasqua ens empeny a seguir i donar, el tresor que vàrem rebre en el nostre bateig a aquests infants que volen rebre la iniciació cristiana i ens són confiats per les seves famílies.

Equip de la delegació

Els concilis ildenses de la Província Eclesiàstica Tarraconense a l'Edat Mitjana (546-1460)

Aquest és el títol de la tesi doctoral de la lleidatana Roser Sabanés. La ciutat de Lleida tingué durant l'Edat Mitjana una notable activitat conciliar per raó de la seva situació geopolítica al ser el centre geogràfic de la Província Eclesiàstica Tarraconense. Entre els segles VI i XV es convocaren a Lleida dotze concilis provincials. Tots ells foren presidits per legats de la Santa Seu o per l'arquebisbe de Tarragona, amb l'assistència dels bisbes pertanyents a la Província Eclesiàstica Tarraconense, corresponents a les seus de Lleida, Urgell, Barcelona, Empúries, Osona, Calahorra, Osca, Elna, Vic, València i La Calçada. El lloc de celebració fou majoritàriament l'església catedral o Seu.

La contribució de les normes conciliars a la bona marxa de la societat ildense al llarg de tota l'Edat Mitjana fou de caràcter religiós, cultural i social. Totes les disposicions van ser la base sobre la que s'organitzà la vida religiosa i social. Aquestes normes eclesiàstiques imposades als fidels cristians, juntament amb els usos i costums, cristal·litzaren a la ciutat de Lleida en les *Constituciones Ilerdenses*, cos del dret local existent durant tota l'Edat Mitjana. Tot això generà un nou ordre polític i jurídic.

En el segle XIII la ciutat experimentà una evolució cap a una organització municipal efectiva que responia a la marxa de la societat europea. Al mateix temps, l'Església es va rehabilitar amb les reformes del Laterà, generadores de costums d'ordre moral i disciplinari, base important de la disciplina eclesiàstica moderna plasmada en gran part en el dret canònic vigent.

5 preguntes bàsiques sobre l'assignació fiscal a través del 0,7% de l'IRPF

Per què cal marcar la casella «Altres fins d'interès social»?

Perquè és un dret amb el qual atorgues el 0,7 % dels teus impostos a projectes socials.

Puc marcar més d'una casella?

Sí. Des de l'any 2000 es poden marcar les caselles «Altres fins d'interès social» i la de l'«Església», no són excloents.

A què es destinen els diners assignats a «Altres fins d'interès social»?

A ajudar les persones més desfavorides del nostre entorn i del Tercer Món.

Em suposa un cost econòmic marcar aquestes caselles?

No. En absolut.

I si no marco cap casella?

La seva assignació tributària anirà als pressupostos generals de l'Estat.

Més informació a la pàgina web: <http://www.portantos.es>

Agenda

Dissabte matí 29 de maig.—Assemblea diocesana a la Mariana. Després de tot el treball de grups, parròquies, delegacions... en el que hem mirat bé la nostra realitat, buscat criteris de discerniment i donat prioritats... ara, cal decidir: comprometre'ns de cara al futur.

Dilluns, 10 de maig.—A les 19.30 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, curs bíblic dirigit per Mn. Pedrós.

Dimarts, 11 de maig.—Sant Anastasi Patró de Lleida, Festa Major a Lleida ciutat. Eucaristia a la Catedral a les 11 del matí.

Dimarts, 11 de maig.—A les 19 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, Eucaristia mensual de l'Hospitalitat de Lourdes.

Dijous, 13 de maig.—De 19.30 a 20.30 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, grup de pregària.

Divendres, 14 de maig.—A les 21 h, a la parròquia de S. Ignasi, Pregària de Taizè. Fi de festa, al col·legi de Santa Anna. És per a joves.

Dissabte, 15 de maig.—A les 17 h, a la Mariana, Curs de 1-2 Corintis. Dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Dissabte, 22 de maig.—A Terrassa, l'Aplec de l'ESPERIT: «Amb vosaltres cada dia». És una invitació ben cordial a tots els joves perquè gaudeixin d'un esdeveniment singular.

31 de juliol-8 d'agost.—Pelegrinatge a Santiago per a joves de les diòcesis catalanes, organitzat per la pastoral de joves. Informacions i inscripcions: Delegació diocesana de joves, c/ Acadèmia, Lleida.

EL SETRILL

Ja és en mig nostre

La diversitat de llengües és sempre una riquesa. A tots els nivells. També en la litúrgia. En aquest sentit, un company políglota em comentava que el portuguès té alguna expressió en la litúrgia de l'Eucaristia molt més significativa que en català o castellà. Concretament, quan el prevere diu al poble «el Senyor sigui amb vosaltres», rep com a resposta un desig: «i amb el vostre esperit». En llengua portuguesa, en canvi, el prevere diu als fidels: «O Senhor esteja convosco» (El Senyor sigui amb vosaltres); i la resposta és: «Ele está no meio de nós» (ell és troba en mig nostre).

El poble cristià que celebra l'Eucaristia dona una resposta meravellosa, una resposta que expressa ja una convicció: Crist ja és present en la nostra comunitat, en el grup de persones que som aquí. És una manera molt clara de confirmar allò que deia Jesús en l'evangeli: «On hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mateu 18,20).

Abans d'escoltar la Paraula de Déu, que també el fa present en l'assemblea, abans igualment de la presència del Crist en el pa i en el vi, hi ha la confessió de fe en aquella presència que el

mateix Jesús ens va assegurar com real i veritable. «Ell és troba ja entre nosaltres!» Sense aquesta convicció, com podríem sincerament celebrar l'Eucaristia, sagrament de l'Església? I és que les tres formes de presència del Crist-Vida no es poden separar: en les persones reunides, en la Paraula i en el Pa i Vi. Separar-les és empobrir i limitar la presència salvífica de Jesús. (Vegeu la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia del Concili Vaticà II, núm. 7).

Josep Alexandre Baró Ania